

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/427/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115217634
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1115217634.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: C. J., L. N.. G. Č.. XXX/XX, L., zast. advokátom JUDr. Jánom Pekárom, Potočná ul. č. 191/39, Skalica proti odporcovi: H. F. D., L. Č. N.. Č.. XXXX/XX, L., o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave z 2. júla 2015, č. k. 12C/165/2015-11, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.
Navrhovateľke sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zakázal odporcovi priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 20 metrov a odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania 33,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 145,84 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľky do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľke súčasne uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia návrh na začatie konania o uloženie povinnosti odporcovi zdržať sa konania, ktorým navrhovateľku prenasleduje, vyhľadáva jej prítomnosť, kontaktuje ju, jej rodinu a známych, a to osobne, poštou alebo prostredníctvom elektronickej komunikácie.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľka v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedla, že predbežným opatrením sa má poskytnúť predbežná ochrana jej telesnej a duševnej integrity, do ktorej odporca opakovane zasahuje svojim konaním. Poukázala na to, že v období od septembra 2012 do 25.12.2014 bola vo vzťahu s odporcom, pričom v druhej polovici roku 2013 začalo dochádzať vo vzťahu k nezhodám. Dňa 25.12.2014 ju odporca fyzicky napadol v mieste jeho bydliska a vyžadoval od nej pohlavný styk. Po odmietnutí pohlavného styku ju odporca začal škrtiť a následne ju sotil do zatvorených dverí, pričom sa pri dopade udrela. Pri odchode z bytu ju odporca sotil na chodbe ubytovne, kde sa jeho byt nachádza, a to takým spôsobom, že spadla na hlavu a odrela si ju, ale nebolo jej spôsobené také zranenie, ktoré by vyžadovalo lekárske ošetrenie. Po tomto incidente odišla z miesta bydliska odporcu na železničnú stanicu v L., pričom odporca ju počas cesty na vlakovú stanicu prenasledoval. Na vlakovej stanici nastúpila do vlaku smerujúceho do L., ale z dôvodu, že videla, že odporca nastúpil do toho istého vlaku, z vlaku vystúpila a ukryla sa na vlakovej stanici. Do ďalšieho vlaku smerujúceho do L. nastúpila až po tom, ako telefonicky kontaktovala odporcu, aby zistila kde sa nachádza. Od tohto incidentu ju odporca obťažuje, prenasleduje ju tým, že chodí do obce L., o čom ju vždy informuje. Zároveň má vedomosť, že ak sa odporca nachádza v obci L., sleduje odchádzajúce a prichádzajúce vlaky a kontroluje, či sa tam nenachádza. Navrhovateľka poukázala na to, že v súčasnosti študuje na R. B. Š. Y. V., a teda cestuje do V. vlakom z L. s prestupom v L.. V januári 2015 prestupovala v L. na vlak do L., pričom odporca ju vyhľadal a snažil sa ju donútiť, aby z vlaku vystúpila. Po prestupe na vlak do V. ju odporca stále sprevádzal a nastúpil s ňou na vlak. Vo vlaku sa jej snažil opakovane dotýkať, hoci ho žiadala, aby s tým prestal. Od tohto svojho konania odporca upustil až po tom, ako ho na nevhodnosť konania upozornila iná spolucestujúca. Navrhovateľka uviedla, že odporca opakovane vyhľadáva stretnutia pri jej cestovaní do školy, sprevádza ju až k internátu, pričom ona nemá záujem o tieto stretnutia a neželá si ich. V marci 2015 pri opätovnom neželanom

sprevádzaní zo školy na vlakovú stanicu v V. túto skutočnosť nahlásila telefonicky na políciu a rovnako urobila oznámenie na železničnej polícii v V.. Polícia jej dala pokyn, aby vrátila odporcovi všetky veci, ktoré má od neho. Navrhovateľka predmetné veci vrátila odporcovi, ale odporca ju v apríli 2015 vyhľadal v areáli vlakovej stanice v V. a pokúsil sa jej tieto veci vrátiť. Dňa 22.05.2015 ju odporca vyhľadal vo vlaku a snažil sa jej dotýkať. Navrhovateľka tieto skutočnosti oznámila večer doma rodičom a dňa 24.05.2015 tieto skutočnosti oznámila aj na železničnej polícii v V., kde jej oznámili, že pre to, aby polícia mohla konať, je potrebné súdne rozhodnutie. Dňa 29.05.2015 pri prestupovaní na vlakovej stanici v F.Ú. ju odporca opätovne vyhľadal, pričom odmietal odísť. Z toho dôvodu telefonicky kontaktovala svojho otca, aby ju vyzdvihol na vlakovej stanici v L.. Následne otec navrhovateľky požiadal odporcu, aby ju prestal kontaktovať, ale odporca šiel naďalej za nimi smerom do obce L.. Toho istého dňa urobila oznámenie na Obvodnom oddelení PZ v L. o incidente z 25.12.2014, ako aj o opakovaných prenasledovaniach odporcu. Navrhovateľka sa vo veci samej mieni domáhať uloženia povinnosti odporcovi zdržať sa konania, ktorým ju prenasleduje, vyhľadáva jej prítomnosť, kontaktuje ju, jej rodinu a známych, a to osobne, poštou alebo prostredníctvom elektronickej komunikácie. Napriek tomu, že odporcu opakovane žiadala, aby ju prestal vyhľadávať a prenasledovať, ako aj kontaktovať jej rodinu a známych, odporca na tieto výzvy nereaguje. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy navrhovateľka vidí v tom, že hoci od podania trestného oznámenia ju odporca nekontaktuje, naďalej má obavy o svoj život a zdravie, pretože jej odporca raz povedal, že buď bude s ním alebo ju zabije, resp. že zabije ju aj seba. Odporca sa jej tiež vyhrážal poliatím kyselinou. V dôsledku týchto skutočností je navrhovateľka v strese a v napätí, že ju odporca bude sledovať alebo opätovne kontaktovať. Má za to, že správanie odporcu voči jej osobe predstavuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy v súvislosti jej s fyzickým a duševným zdravím, pretože odporca použil opakovane násilie proti jej osobe, pričom je pravdepodobné, že toto násilné správanie sa bude opakovať, keďže odporca si o nej vyhľadáva a zisťuje informácie. Súd prvého stupňa sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (§ 76 ods. 4 O. s. p.), keďže aj z listinných dôkazov založených v spise (potvrdenie OR PZ v R. č. ORPZ-SI-OPDP4-P-58/2015 z 29.05.2015, záznam OR PZ v R. č. ORPZ-SI-OPDP4-P-58/2015 z 29.05.2015, potvrdenie OO PZ V.) mal za osvedčené, že správanie odporcu je takého charakteru a takej intenzity, že existuje skutočne dôvodná a vážna obava, že odporca bude pokračovať v konaní, ktorým neoprávnene zasahuje do práv navrhovateľky. Navrhovateľka preukázala existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a potrebu dočasnej úpravy pomerov, aby bolo zabezpečené jej právo na ochranu súkromia, zdravia a telesnej integrity a preto súd prvého stupňa návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel. Zároveň uložil navrhovateľke povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia návrh na začatie konania o uloženie povinnosti odporcovi zdržať sa konania, ktorým navrhovateľku prenasleduje, vyhľadáva jej prítomnosť, kontaktuje ju, jej rodinu a známych, a to osobne, poštou alebo prostredníctvom elektronickej komunikácie. Súd prvého stupňa uviedol, že ide o nový druh konania vyplývajúci z Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 606/2013 z 12.06.2013. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie odporca. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietne. Uviedol, že napadnuté uznesenie je nedôvodné, pretože s navrhovateľkou už nemá záujem ďalej sa stretávať a ani udržiavať kontakt. Poukázal na to, že s navrhovateľkou tvorili pár viac ako 2 roky, ich vzťah skončil na jeho podnet, čo navrhovateľka ťažko znášala. Preto jej súčasné konanie voči jeho osobe považuje za istú formu obrany voči rozchodu iniciovaného z jeho strany. Uviedol, že navrhovateľka mala v minulosti tendenciu po ich rozchodoch vyhrážať sa samovraždou a správala sa iracionálne. Poprel, že by navrhovateľku v minulosti napadol a nikdy sa jej nevyhrážal zabitím ani poliatím kyselinou. Počas trvania ich vzťahu sa niekoľkokrát pohádali, ale išlo len o slovné hádky, a k žiadnemu fyzickému napadnutiu nikdy nedošlo. Dňa 25.12.2014 ukončili ich vzájomný vzťah, pričom navrhovateľku fyzicky nenapadol, pretože v tento deň sa v čase okolo deviatej hodiny (t. j. v čase údajného napadnutia uvedenom v zázname OR PZ R. č. ORPZ-SI-OPDP4-P-58/2015 z 29.05.2015) zdržiaval u svojho kamaráta H. K. G. B.. V januári 2015 sa s navrhovateľkou, na rozdiel od jej tvrdení, nestretol. V marci 2015 sa s navrhovateľkou stretol, ale vyhľadal ju iba z dôvodu obavy o jej osobu, keďže v minulosti sa vyhrážala samovraždou a po viacnásobnom pokuse kontaktovať ju, mala stále vypnutý mobilný telefón. Pri tomto stretnutí s ním neprehovorila ani slovo a neprejavila nesúhlas, aby ju sprevádzal na ceste na vlakovú stanicu v V.. Uviedol, že nesleduje jej odchody a príchody do internátu v V., pretože by to bolo nereálne, keďže od novembra 2014 pracuje na zmeny 40 hodín týždenne v L.. Ďalšie stretnutie s navrhovateľkou sa týkalo výlučne vrátenia jej vecí, ktoré si nechcel ponechať a preto jej ich zanesol do vlaku, ktorým cestovala do F.. Dňa 22.05.2015 sa s navrhovateľkou, na rozdiel od jej tvrdení, nestretol. Dňa 29.05.2015 sa prechádzal pri jazere v L., kde príležitostne rád trávil svoj voľný čas, nesmeroval tam však za účelom

vyhľadania alebo stretnutia s navrhovateľkou. V F., po prestúpení na vlak smerujúci do L., uvidel navrhovateľku, ale nekomunikovali spolu, iba sa na seba pozerali. Navrhovateľku na stanici v L. už čakal jej otec, ktorý ju tam bol vyzdvihnúť. Odporca sa vybral opačným smerom ako oni, smerom k jazeru v L., pričom po chvíli za nim autom zastavil otec navrhovateľky, ktorý z auta vystúpil, viackrát do neho sotil a hrubým spôsobom od neho požadoval odpoveď na otázku, čo vlastne chce od jeho dcéry a povedal mu, že si nepraje, aby ju kontaktoval. Od toho dňa nie je s navrhovateľkou v žiadnom kontakte, a preto považuje nariadené predbežné opatrenie za nedôvodné.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prípade, že je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov ešte pred rozhodnutím o veci samej, môže súd pred začatím konania (§ 74 ods. 1 O.s.p.) alebo po začatí konania (§ 102 O.s.p.) nariadiť predbežné opatrenie. V oboch prípadoch však dočasná úprava pomerov musí byť naliehavá a potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami konkrétneho prípadu. Predbežné opatrenie možno nariadiť iba za predpokladu, že samotný nárok je aspoň osvedčený, teda ak sa javí aspoň ako pravdepodobný. Predbežným opatrením nemožno prejudikovať konečné rozhodnutie o veci samej a nemožno nariadiť také predbežné opatrenie, ktorým by sa privodil stav, ktorý by znemožňoval buď vôbec alebo s nadmerným ťažkosťami obnoviť pôvodný stav.

Podľa § 76 ods. 1 písm. j/ O. s. p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktoval osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takýmto konaním ohrozená,

Podľa § 76 ods. 1 písm. j/ O. s. p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližoval alebo iba obmedzene približoval k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jeho konaním ohrozená.

Citované ustanovenia boli zavedené do Občianskeho súdneho poriadku novelou - zákonom č. 73/2015 Z. z., a to s účinnosťou od 01.05.2015. Účelom tejto novely bolo vytvoriť legislatívne podmienky pre vykonanie Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Vzťahuje sa na prípady, keď je potrebné chrániť záujem určitej osoby v prípadoch, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, napríklad aby sa zabránilo akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrasovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Na základe citovaných ustanovení možno docieľiť dočasné poskytnutie ochrany chránenej osobe v mieste jej pobytu alebo pracoviska alebo v inom mieste, ktoré táto osoba pravidelne navštevuje, napríklad v mieste pobytu jej blízkych príbuzných alebo v škole či vzdelávacej inštitúcii, ktoré navštevuje jej dieťa.

Odvolací súd je zhodne so súdom prvého stupňa toho názoru, že navrhovateľka osvedčila potrebu nariadenia predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. j/ O. s. p.. Z vyjadrení oboch účastníkov vyplynulo, že títo tvorili v minulosti spoločný pár do 25.12.2014. Rovnako nebolo sporné, že po tomto dátume odporca viackrát vyhľadal a kontaktoval navrhovateľku za účelom stretnutia s ňou, čo však táto považovala za obťažovanie a prenasledovanie. Sám odporca v odvolaní potvrdil, že ho otec navrhovateľky „dôrazne“ požiadal, aby ju už nekontaktoval. Hoci každý z účastníkov si dôvod stretnutí (kontaktovania) vysvetľuje po svojom, je nepochybné, že k týmto stretnutiam (po vzájomnom rozchode účastníkov) skutočne dochádza a sú vyvolávané predovšetkým z iniciatívy odporcu. Otázka, či tieto stretnutia a kontaktovanie navrhovateľky odporcom vykazujú znaky obťažovania, resp. vyvolávajú u navrhovateľky obavy z ohrozenia jej telesnej alebo duševnej integrity, bude predmetom dokazovania vo veci samej, ale doterajšie tvrdenia navrhovateľky, ako i ňou predložené listinné dôkazy (záznamy z OR PZ v R.) dostatočne osvedčujú jej obavu o telesnú integritu, keďže jej oznámenie na príslušnom OR PZ sa vzťahuje aj na údajné fyzické napadnutie odporcom. Nejaví sa logickým tvrdenie odporcu, že zo strany navrhovateľky ide o „pomstu“ za rozchod iniciovaný z jeho strany, keďže navrhovateľka si neželá byť odporcom kontaktovaná a vyhľadávaná za účelom stretnutí. Ak by navrhovateľka mala po rozchode s odporcom naďalej záujem o spoločné stretnutia, zrejme by návrh na nariadenie predbežného opatrenia nepodávala.

Na základe týchto skutočností bol odvolací súd toho názoru, že navrhovateľka dostatočne osvedčila naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, keď osvedčila, že doterajšie správanie

odporcu môže ohrozovať jej telesnú a duševnú integritu a preto bolo na mieste, aby súd prvého stupňa odporcovi uložil zákaz približovať sa na určenú vzdialenosť k osobe navrhovateľky.

Z toho vyplýva, že napadnuté uznesenie je vecne správne a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože si trovy odvolacieho konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.